

Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

17 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judcători – Constantin Alerguș, Iurie Bejenaru, Ion Druță, Ion Vîlcov,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Guțan Pavel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2013, în cauza penală în privința lui

Veliev Tudor Nicolae

născut la 23 aprilie 1966, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. A. Russo, nr. 6, ap.23.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 08 aprilie 2010 – pînă la 19 noiembrie 2010 (instanța de fond);*
- 2. de la 22 ianuarie 2011 - pînă la 17 februarie 2011; de la 24 ianuarie 2012 – pînă la 28 februarie 2012; de la 22 ianuarie 2013- pînă la 06 iunie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 30 iunie 2011 – pînă la 18 octombrie 2011; de la 29 iunie 2012 - pînă la 06 noiembrie 2012; de la 10 septembrie 2013 – pînă la 17 decembrie 2013 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul Suvac N. care a solicitat retragerea recursului ordinar și încetarea procedurii de recurs.

Inculpatul Veliev Tudor și avocatul Nicoară Vasile sunt de acord cu retragerea recursului.

Succesorul părții vătămate Șaraev Boris a fost de acord cu retragerea recursului.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 noiembrie 2010, Veliev Tudor a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Șaraev Boris a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut, că la 28 februarie 2010, aproximativ la 18³⁰, Veliev Tudor aflîndu-se la volanul automobilul de model „ROVER 214SI” cu n/î C KC-665, se deplasa pe str. Bogdan Voevod, mun. Chișinău, din direcția str. Florilor spre bd. Moscova și, ajungînd în apropierea blocului locativ nr. 2, la trecerea pentru pietoni, intrînd în zona de acțiune a indicatoarelor de informare și orientare 5.50.1-5.50.2 „Trecere pentru pietoni” și marcajului rutier 1.14.1., n-a manifestat atenție sporită la circulație și n-a cedat trecerea pietonului, încălcînd astfel vederile art. 11 lit. f) al Regulamentului circulației rutiere, ignorînd cerințele art. 45 al RCR, conform căruia *„conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, situația rutieră, starea tehnică a vehiculului, condițiile rutiere, situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole, care pot fi observate de către conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”*, și ca urmare a comis tamponarea pietonului Șaraev Ghenadii, care traversa carosabilul de la dreapta spre stînga, relativ deplasării automobilului condus de inculpat, nemijlocit la trecerea pentru pietoni, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 522 din 12.03.2010 leziuni corporale grave, periculoase pentru viață, care au provocat decesul acestuia.

3. Împotriva sentinței au declarat apel acuzatorul de stat și succesorul părții vătămate Șaraev Boris, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței pe motivul blîndeții pedepsei stabilite, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Veliev Tudor să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare,

cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis. În motivarea apelului, procurorul a invocat că instanța de fond nu a dat o apreciere justă gravității infracțiunii săvârșite, soldate cu decesul persoanei, la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de personalitatea inculpatului, comportamentul lui față de succesorul părții vătămate, iar pedeapsa stabilită nu va duce la corectarea inculpatului;

- succesorul părții vătămate Șaraev Boris, care a solicitat casarea sentinței în latura aplicării pedepsei și latura civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare, iar acțiunea civilă înaintată să fie admisă integral, dispunându-se încasarea de la inculpatul Veliev Tudor a prejudiciului moral în sumă de 150000 lei.

În motivarea cererii de apel succesorul părții vătămate a menționat că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, în urma acțiunilor inculpatului a decedat fratele său, iar instanța de fond incorect a admis acțiunea în principiu, fără a o examina în fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2011, au fost admise parțial apelurile declarate de către acuzatorul de stat și succesorul părții vătămate Șaraev Boris, casată sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 noiembrie 2010, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Veliev Tudor a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

S-a dispus încasarea de la Veliev Tudor în beneficiul lui Șaraev Boris prejudiciul moral de 15 000 lei. În rest, sentința a fost menținută.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron C., care a solicitat casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, invocând că instanțele de judecată eronat au invocat drept circumstanțe excepționale recunoașterea vinei de către inculpat, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, motive ce au stat la baza aplicării

prevederilor art. 90 Cod penal, totodată, pedeapsa aplicată nu a fost individualizată în mod echitabil, iar instanțele de judecată au ignorat faptul că Veliev Tudor a comis o infracțiune gravă, în urma căreia a decedat o persoană, iar accidentul a avut loc chiar pe trecerea de pietoni.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 octombrie 2011, a fost admis recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2011 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

7. În motivarea soluției sale instanța de recurs a constatat, că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei în raport cu circumstanțele cauzei, ajungând la o concluzie pripită, precum că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită.

8. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2012, au fost respinse, ca nefondate apelurile acuzatorului de stat și a succesorului părții vătămate Șaraev Boris și menținută fără modificări sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 noiembrie 2010.

9. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2012 a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care a solicitat casarea hotărârii contestate, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, argumentând că la rejudecarea cauzei instanța de apel nu a ținut cont de indicațiile instanței de recurs și nu s-a pronunțat asupra niciunui motiv invocat în apel și în recursul ordinar care au stat la baza casării deciziei instanței de apel din 17 februarie 2011.

10. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2012 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

11. În motivarea soluției sale instanța de recurs a constatat, că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne aceeași care a existat la soluționarea recursului,

în speță, instanța de apel a ignorat aceste prescripții legale. Totodată, Colegiul penal a conchis că instanța de apel nu a judecat apelurile declarate în condițiile legii, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate și a adoptat o hotărâre, care nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2013, a fost admisă cererea de retragere a apelului de către succesorul părții vătămate Șaraev Boris și încetată procedura de apel în această parte, iar apelul acuzatorului de stat a fost respins, ca nefondat.

13. Pentru a-și motiva soluția instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, probele au fost apreciate în modul corespunzător, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în prevederile art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Referitor la pedeapsa aplicată, instanța de apel a menționat că la numirea acesteia instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, privind reducerea pedepsei inculpatului drept recompensă pentru încălcarea drepturilor acestuia, prin faptul că deși Veliev Tudor este vorbitor de limbă rusă nu a fost asigurat cu interpret la efectuarea acțiunilor de urmărire penală. Astfel, Colegiul penal a conchis că la individualizarea pedepsei instanța de fond s-a condus de prevederile art. 7, 75 Cod penal, ținând cont că inculpatul a comis o infracțiune gravă din imprudență, de persoana inculpatului, ultimul a recunoscut vina, căindu-se sincer de cele comise.

Totodată, instanța de apel verificând apelurile și indicațiile instanței de recurs a constatat, că la această fază situația s-a schimbat față de cea care a existat la momentul adoptării sentinței și deciziei de către instanța de recurs.

Inculpatul Veliev Tudor și succesorul părții vătămate au încheiat o tranzacție de împăcare, potrivit căreia a fost soluționată chestiunea cu privire la recuperarea prejudiciului moral și material, iar ultimul a solicitat instanței de apel să-i fie aplicată inculpatului o pedeapsă non privativă de libertate, invocând că nu are careva pretenții față de acesta, totodată, înaintînd o cerere de retragere a apelului.

Drept circumstanță atenuantă în conformitate cu prevederile art. 76 alin. (1) lit.1) Cod penal, de către instanța de apel s-a invocat și depășirea termenului rezonabil pentru examinarea cauzei, care a avut loc nu din vina inculpatului.

14. Împotriva hotărîrii nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul, care invocînd temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pe motiv că pedeapsa stabilită inculpatului Veliev Tudor, cu aplicarea art. 90 Cod penal, este prea blîndă și nu-și va atinge scopul pedepsei. Instanța de judecată a ignorat faptul că Veliev Tudor este învinuit de comiterea unei infracțiuni grave, în rezultatul căreia a decedat o persoană, accidentul rutier avînd loc nemijlocit pe trecerea de pietoni, precum și nu a ținut cont de comportamentul inculpatului față de succesorul părții vătămate pe tot parcursul examinării cauzei, prejudiciul cauzat fiind recuperat de către inculpat abia peste 3 ani, astfel nu poate fi calificat ca recuperare benevolă. Prin urmare față de Veliev T. urmează a fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, fără aplicarea art. 90 Cod penal, care va fi echitabilă pentru fapta săvîrșită.

La 22 iulie 2013, procurorii în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, P. Guțan, A. Lupașco și procurorul, șef al Direcției judiciare, M. Roșioru au depus un demers în scris prin care retrag recursul.

15. Verificînd situația creată, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia privind necesitatea încetării procedurii de recurs în cauza penală în privința lui Veliev Tudor, pe motiv că recursul a fost retras de către procurorii în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, P. Guțan, A. Lupașco și procurorul, șef al Direcției judiciare, M. Roșioru.

În conformitate cu prevederile art.407 alin.(1) și (3), art. 423 Cod de procedură penală, rezultă că persoanele menționate la art. 421 Cod de procedură penală, care au declarat recurs sînt în drept să-l retragă pînă la începutul examinării lui.

Retragerea recursului atrage după sine încetarea procedurii de recurs.

Prin demersul din 22 iulie 2013, procurorii de nivelul Curții de Apel Chișinău, și procurorul, șef al Direcției judiciare, M. Roșioru au solicitat retragerea recursului ordinar depus de procurorul P. Guțan.

Raportînd situația dată la prevederile legale ce reglementează cazul în care se poate retrage recursul, instanța consideră că urmează a fi admisă cererea de retragere a recursului și încetată procedura de recurs în cauza respectivă.

16. În baza acestor temeuri și în conformitate cu prevederile art. 407 alin.(1) și (3), 423 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

A înceta procedura de judecare a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Pavel Guțan împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2013 în cauza penală în privința lui *Veliev Tudor Nicolae*, în legătură cu retragerea recursului.

Încheierea este irevocabilă, pronunțată integral la 17 decembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Constantin Alerguș

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Ion Vîlcov